

Bu da Bizim Lehçe

– Ahmet Yüksel · 01 Haziran 2011

Ülübü topladım, aşağı bağdan, Koydum tencereye, pişsin diyerek,
Daha pişmeden bubam geldi dağdan,
Bağırıp durdu, acıktım diyerek.

Sabret dedi anam of puf diyerek,
Kızdı yorgun bubam, acım diyerek,
Ülübüm var dedi, anam gülerek,
Sevindi duyunca, acıkmış bubam.

Eğrim salatası, sofranın süsü,
Kıyılmış töymakan, üstünün süsü,
Görmeye değerdir, bak görüntüsü,
Üstünde pul biber, kokar sirkesi.

Ocakta köz yanar, pişer darılar,
Yanında çirkli ceviz, verir oyanlar,
Olur./ başka yok mu, diye soranlar,
Ülübüye destektir, evlekte onlar.

Kızarda teyin, ceviz yiyene,
Tirik, tirak der hep, yoldan geçene,
Sıçrar daldan dala./ düşmez dibine,
Yavrusu var ise, korkardır teyin.

Monamın üstüne yakışmış fistan,
Avarın içinde, mona olmuş bostan,
Pazar yerinden, kimse almaz satsan,
Buruşmuş yatardır, avar içinde.

Güz gelir, çok kişi ceviz silkeler,
Hevenkle, narlarla, dolar seleler,
Ambarlar dolardır, çokça seneler,
Bereket verirdir, musandıralar.

Şarhana dolardır, ala üzümünden,

Süzülür çiğnerken, taşın üstünden,
Ağdaya akardır, oluk yerinden,
Pekmeze dönerdir, alav üstünde.

Öz Türkçe yazılan, öğrenin bunu,
Makbuldur bulursan, değirmen unu
Taş elim yurdumdur, soğuktur suyu,
Beyimdir bilinsin, Karaman oğlu.

A.Yüksel Şanlı er

22 Nisan 2010

Antalya imza

1-teyin- Sincap

2-eğrim-domates

3-töymakan-semiz otu,

4-ülübü -fasulye

5-darı –mısır

6-şarhana –pekmezlik üzüm çiğneme yeri

7-musandra-kışlık meyve yicceklerinin saklandığı güneş görmez yer

vs.

bu ve buna benzer daha pek çok karamanoğlu Mehmet bey zamanından kalma kelimeler halk arasında hala kullanılmaktadır.